

30 år som uppfödare!

1987 flyttade min första abessinier in hos mig. Redan som barn beundrade jag denna vackra kattras, fast jag då bara hade sett den på bild. Nu köpte jag Kleopatra från Elisabeth Gleim, en äldre dam i Malmö.

1988 fick Kleo sin första och enda kull tillsammans med en engelsk importkatt boende i Dalarna. Efter som varje kull är en utmaning och ett underverk kunde jag inte sluta sedan jag väl hade provat på.

Kristin

Jaki + Sally = U-kullen

Våren 2016 köpte jag tillbaka mitt förlorade släktled efter snälla EC S*Nekayahs Kalypso Kanel "Nelly" genom hennes barnbarnsbarn FI*Neaera's Hyperion Hero "Jaki". Han är lika vänlig och lättsam som sina förmödrar.

Jaki utvecklades till en stor och stilig hankatt som gjorde utställningspremiär i Skellefteå i november 2017. Efter utställningen fick Jaki följa med mig, Sally och Tua hem till Umeå. Min förhoppning var att tycke skulle uppstå. Och det gjorde det! Sally löpte redan efter fem dagar.

Nu är Jaki kastrerad och har övergått i foderhusse Björns ägo. Tillsammans med huskatten Asta väntar nu många lagom lata dagar.

Foto på stilige Jaki av Maria Westling.

Omsorgsfull storasyster

Måndag 15 januari 2018 föddes resultatet av Jakis dejt med Sally. En blå hane, en blå hona och en viltfärgad hona. Den viltfärgade honan var svag redan från start och dog tyvärr redan efter tre dygn.

Tua Li pysslar om Umbra och Uno. Bra träning inför hennes egna ungar.

Det var fascinerande att se hur engagerad Tua Li var i sina små halvsyskon. Hon följde storögd varje steg av förlossningen och klev sen försiktigt ner bolådan och la sig tillrätta med mamma Sally och småtingarna.

Hon tvättade ungarna minst lika flitigt som Sally och vaktade dem även noga. När jag tog upp någon unge för att t ex väga den blev Tua helt klart mer bekymrad än Sally.

Blått är flott

Att Sally bar på dilutionsanlag var en överraskning. Kul att kunna få kullar med blandade färger.

S*Nekayahs Uno Umami och Umbra Umayma utvecklades bra. Båda har chansen att få avkommor i framtiden. Umbra hos sin foderfamilj i Umeå och Uno i sin stora, livliga familj söderut. Förutom fåglar, fiskar och människobarn bor där söta lilla abyfröken Molly.

*Detta nyhetsbrev ges ut av S*Nekayahs abessinier, Kristin Stenmark i Umeå.
Nytt nummer kommer när intressant information har inkommit från alla oss som har Nekayahskatter.*

Besök även www.kattkristin.se eller facebook.com/kristin.stenmark.1

S*Nekayahs 30-årsjubileum

Den 25 september 1988 föddes min första kull efter min första aby Kleopatra. Det blev tre ungar: Sirikit, Semiramis och Sesostris.

Eftersom varje kull är en utmaning och ett underverk kunde jag inte sluta sedan jag väl hade provat på. Den kärleksfulla, kvicktänkta och kaxiga personligheten hos en abessinier är minst lika fascinerande som det vildkattslita yttre. Jag läste på allt jag kom över, utbildade mig, ställde ut och engagerade mig i föreningar och kattklubbar. Stamnamnet S*Nekayahs kommer från prinsessan Nekayah, som förekommer i Samuel Johnson bok från 1759 "Rasselas, Prince of Abyssinia".

Egna och andras hankatter

På den tiden fanns inga restriktioner eller tidiga kastreringar. Det gick i allmänhet även bra att få låna unghanar som hade sålts till sällskap. Det gjorde jag från till exempel S*Årskogens, S*Igomo's och S*Nefer's. Av (FIN)Silkkihienon, Lejonkattens, S*Savannaketh och S*Amharinjas fick jag möjlighet att köpa parningar.

Eftersom jag bor i norra Sverige och har svårt att resa fann jag det med tiden enklare att ha egen hane. År 2000 jag köpte min första avelshane (N) Rosemoe's Garfield från Norge. Han fick fyra kullar (men hans pappa Vivaldi av Concylic fick 22 kullar i Sverige/Norge). År 2002 köpte jag FIN*Nebuankhet Cordia Coeruleus och 2004 FIN*Proxima Herschel från Finland. DK*Saltvig's Webster kom från Danmark 2009.

Krasch och nystart

Jag delade upp min avel i två släktled, en med dilution (Viola, Zamira, Iris, m fl) och en med mest sorrel (Kalypso, Fia m fl). Efter några generationer kraschade allt då de två fertila honorna jag hade drabba-

des av sjukdomar. Lyckligtvis hade jag sålt avkommor vidare till andra uppfödare, och kunde den vägen få tillbaka mina välbekanta släktled.

Efter ett uppehåll i aveln på nästan sju år blev det en omstart med nya avelskatter. IT*Solarian Voyager x S*Blytens Calypso 2017 samt FI*-Neaera's Hyperion Hero x S*Blytens Calypso 2018. Avskräckt efter erfarenheten att förlora mitt avelsmaterial, har jag nu sparat tre honor ur dessa kullar. Och nyligen köpt in en ny avelshane från Norge. Framtiden ser ljus och lovande ut!

Medel och mål

Det är viktigt att man som uppfödare har avelsmål och tänker igenom hur man vill nå dit. Katter trivs inte för många tillsammans och lider av att leva med osämja och stress. Säkert kan man uppnå sina mål snabbare med fler avelskatter och tätare genomströmning av nya avelsdjur. Jag vill ändå tro att vi som avlar i mindre skala kan bidra till en kattras utveckling och överlevnad. Balansgången handlar om att bedriva etisk och framgångsrik avel där katterna samtidigt erbjuds ett lyckligt och värdigt liv.

Genom att använda fodervärdar kan katterna bo och leva ett bra kattliv samtidigt som de bidrar till rasens fortlevnad. Tack till alla tålmodiga och trevliga fodervärdar och -familjer som möjliggjort mina planer och drömmar!

EC S*Nekayahs Kalypso Kanel 2001 - 17.

Urmodern Kleopatra 1987 - 2004.

EC S*Nekayahs Iris Indigo 2003 - 2016.

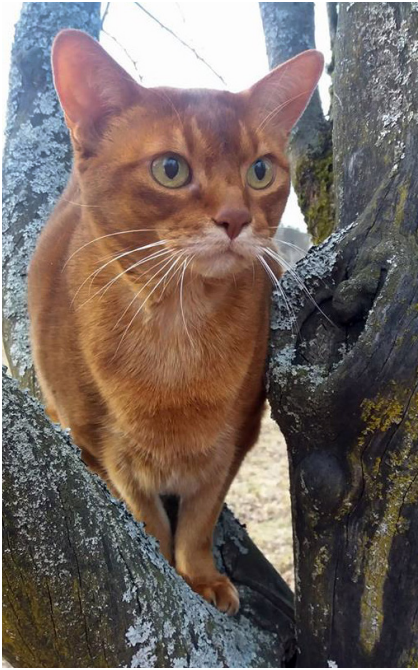
Lika viktiga är de underbara människor och familjer som har köpt mina kattungar. Om ingen vill ha en abessinier så kan jag inte föda upp fler. Mina abyungar flyttar bara till personer där de blir en familjemedlem. Därför har jag sällan sålt till avel. Samtidigt är jag mycket tveksam till senare års allt vanligare metoder att begränsa urvalet av tillgängliga avelsdjur. Så jag är inte omöjlig och kastrerar inte kattungar.

Summering

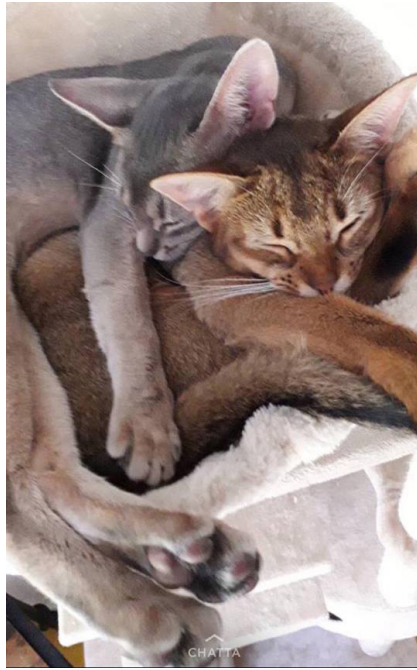
Om jag ser tillbaka på mina 23 kullar tycker jag att jag har förbättrat både mina katters utseende och temperament genom generationerna. Jag undviker linjeavel och utparar gärna med import. Det har för det mesta blivit några kattutställningar varje år. Ibland med hyfsade framgångar, men främst med syftet att utvärdera min avel, knyta kontakter och träffa kattvänner.

Det bästa med katthobbyn är - förutom de ljuvliga katterna - alla härliga människor som jag har lärt känna genom åren!

Nyare tiders S*Nekayahskatter

10-årige Tintin på promenad.

Uno myser med kompisen Molly.

Ingen S*Nekayahskatt, men pappa till Tua Li och Tiara: IT*Solarian Voyager.

Matte Jenny har svårt att röra sig med myskatten Bella på magen.

Kattfnatthatt! Bella gillar husses hatt!

Äntligen mobiltelefon!

Som en av de sista i Sverige har jag skaffat mig en mobiltelefon. Samtidigt har jag avbokat de fasta abonnemangen. Från och med nu når ni mig på...

070 788 65 69

eller på mejlen som vanligt:

aby@kattkristin.se
stenmark.kristin@gmail.com

Jag är ganska aktiv på facebook och ni som har katter från min uppfödning är förstås extra välkomna som vänner där.

Rhea parkerar sig i mattes resväska när hon börjar packa inför en resa.

Siris dotter Nuala, 12 år gammal.

Här har Bella hjälpt till igen genom att dekorera sättbruket med tassavtryck.

Framtida avelskatter

Tuffa Tiara

På grund av mina bistra lärdomar av förlorade avelshonor behöll jag Tiara som reservhona hos en fodervärd. Planerna är nu att ta kullar efter både henne och syrran Tua Li under våren 2019.

Unika Umbra

Umbra Umayma bor också hos en foderfamilj. Det är alltid ett svårt att beslut att avstå från en charmig kattunge fast i detta fall kan jag nu i efterhand helt klart se att det var rätt beslut.

Sally och Tua var väldigt trötta på Umbra innan hon flyttade och ville ha så lite som möjligt med henne att göra. Lite orättvist att Sally, som ju var så gullig med Tua hela tiden sen hon var liten, bestämmer sig för att dottern i nästa kull inte är önskvärd.

*S*Nekayahs Tiara Timotej.
Foto Alexandra Krainer*

Men Sally kände kanske på sig att ängsliga Tua behövde henne mer?

Nåja, hos foderfamiljen har Umbra det toppen! Där bor även två kastre-
rade bengalhonor som har tagit
emot den charmiga lilla ligisten med
öppna tassar.

För ett par veckor sen var Umbra på
sin första utställning där hon slog två
vuxna honor och blev bästa blå aby.

Zpecielle Zezze

Nu har jag fler fertila honkatter än nånsinn tidigare. Samtidigt är det svårare än förr att hitta intressanta abyhanar att låna. Inte sällan följs de av orimliga restriktioner.

Efter många och långa efterforsk-
ningar hittade jag till slut en fin
pojke i Norge. Ingave's Zevs är en
mysig viltfärgad hane med mycket
vackert huvud och uttryck som pas-
sar mina honor.

Zezze är utställd två gånger hittills
och blev nominerad till slutpanelen
båda gångerna. Han är cool och
lätthanterlig på utställning.

När han kommer på hur man gör
planerar jag kullar efter honom och
Tua samt Tiara. Håll utkik på face-
book och hemsidan!

*Umbra med sina bengalkompisar Tea och Sita
som behandlar henne som sin bordskämde unge.*

SISTA ORDET

Ska vi föda upp katter?

När det finns så många oönskade katter bör vi väl inte föda upp ännu fler kattungar? Jag kan erkänna att tanken har slagit mig.

Samtidigt vet jag ju att det finns många som - liksom jag själv - gärna vill ha en raskatt med ett

förutsägbart utseende och temperament. En katt som är avlad för att trivas med människor, andra katter och som innefattar.

Men situationen med de hemlösa katterna bör ändå ge oss raskattuppfödare en tankeställare. Vi bör inse vårt ansvar och planera varje kull med omsorg.

Vi kan säga att vi uppfödare lånar denna vår kattras från tidigare upp-

födare. Vårt uppdrag är att förvalta och förfina abessiniern innan vi för den vidare till kommande generationer. Målet bör vara en ännu mer underbar, snygg och sund kattras som samtidigt har en bred genetisk avelsbas till de som tar över efter oss.

För visst vore en värld utan abessinier en mycket fattigare värld?

Kristin